

MAGYAR NEMZETI BANK

RÖVIDÍTETT JEGYZŐKÖNYV
A MONETÁRIS TANÁCS
2012. MÁRCIUS 27-I ÜLÉSÉRŐL

Közzététel időpontja: 2012. április 11. 14 óra

A jegybanktörvény (a Magyar Nemzeti Bankról szóló, többször módosított 2011. évi CCVIII tv.) 3.§ (1) az árstabilitás elérését és fenntartását jelöli meg a Magyar Nemzeti Bank elsődleges céljaként. Az MNB legfőbb döntéshozó szerve a Monetáris Tanács. A Tanács szükség szerint, de üléseinek időpontját előre meghirdetve legalább havonta kétszer ülésezik, minden hónap második ülésén tárgyalva a jegybanki alapkamatláb módosításának kérdését. Ezekről az üléseiről a Monetáris Tanács rövidített jegyzőkönyveket ad közre, amelyek még a következő kamatmeghatározó ülés előtt megjelennek. A rövidített jegyzőkönyvek két részre tagolódnak. Az első rész az MNB szakértői által a Monetáris Tanács részére készített elemzések tartalmi összefoglalójaként a gazdasági és pénzügyi folyamatokat, az előző ülés óta nyilvánosságra került új információkat ismerteti. A második rész - az előzőre támaszkodva - a döntéshozók helyzetértékelését és a döntés körüli vitát mutatja be.

A rövidített jegyzőkönyvek elérhetők az MNB honlapján:

http://www.mnb.hu/Monetaris_politika/donteshozatal/mnbhu_mt_jegyzokonyv

1. MAKROGAZDASÁGI ÉS PÉNZÜGYI PIACI FEJLEMÉNYEK

Makrogazdaság

Februárban a fogyasztóiár-index 5,9, a maginfláció 5,4 százalék volt. Az infláció 0,4 százalékponttal, míg a maginfláció 0,5 százalékponttal emelkedett az előző hónaphoz képest. A feldolgozott élelmiszerek és az iparcikkek vártnál nagyobb emelkedéséhez a magas nyersanyag- és üzemanyagköltségek mellett az ősz óta gyengébb árfolyam fogyasztói árakba történt vártnál nagyobb mértékű áthárítása is hozzájárulhatott. A januári áfakulcs emelés még februárban is éreztette hatását, ami egyben koordinált áremelésre is lehetőséget adhatott. Így az áremelkedés egy része átmeneti hatásokat tükröz, ugyanakkor azt is mutatja, hogy vállalatok költségáthárítása a gyenge belső kereslet ellenére nagyobb lehet korábbi várakozásainknál. Az adóváltozásoktól megtisztított, inflációs alapfolyamatokat megragadó mutatók januárhoz képest csökkentek, ám továbbra is a korábbiaknál magasabb, 3-4 százalékos sávban tartózkodnak. Az alapfolyamatok megítélését a szokásosnál nagyobb bizonytalanság övezi, amit a következő hónapok adatai mérsékelhetnek.

A KSH részletes adatközlése szerint 2011 negyedik negyedében a bruttó hazai termék – naptári hatásoktól szűrve – 1,5 százalékkal növekedett az előző év azonos időszakához képest. A részletes adatközlés megfelelt az előzetes adatközlésben publikált adatoknak és megerősítette, hogy a pozitív meglepetés jórészt egyedi hatások eredménye. A vártnál kedvezőbb GDP adatot részben a mezőgazdasági és – állami infrastrukturális beruházások miatt – az építőipari szektorok előző évhez képest kiugró átmeneti teljesítménye magyarázza. Emellett azonban erősödtek az általános konjunktúra lassulására utaló jelek. Az exportorientált ágazatok ugyan továbbra is támogatták a növekedést, azonban a versenyszektor belföldre termelő ágazataiban a hozzáadott érték általános csökkenését lehetett tapasztalni. Felhasználási oldalról az export 2011 negyedik negyedében is érdemben támogatta a GDP növekedését, viszont a belső kereslet visszaesést mutatott..

2011 negyedik negyedében tovább csökkentek a nemzetgazdasági beruházások. A mezőgazdaságban és – egyedi nagyberuházások következtében – a feldolgozóiparban érdemi bővülést láthattunk, ám a legtöbb ágazat esetében folytatódott a visszaesés, hasonlóan az állami és a lakossági szektor beruházásaihoz. A beruházások növekedésére továbbra is a feldolgozóiparban, a már megkezdett nagy autóipari beruházások következményeként lehet számítani.

2012 januárjában az ipari termelés 0,5 százalékkal csökkent az előző év azonos időszakához képest. A kismértékű csökkenést a gépipar kibocsátásának visszaesése okozta. Lassult az ipari konjunktúrát mozgató exportértékesítés is. A magyar és a német új ipari exportrendelések csökkenése arra utalhat, hogy az első negyedévi termelési folyamatok visszafogottan alakulhatnak. Ugyanakkor az áruforgalmi többlet 2011-ben második felében megfigyelt romlása januárban nem folytatódott. Az export emelkedése és az import csökkenése mellett az áruforgalmi cserearány kiugró mértékben romlott, az emelkedő nyersanyagárak és a kedvezőtlenül alakuló ipari cserearány következtében. A nettó export hozzájárulása a GDP bővüléséhez számottevő maradhatott.

A decemberi jelentős bérgyorsulást követően januárban korrigálódott az éves nemzetgazdasági bérimdex, januárban a nemzetgazdasági bruttó átlagkeresetek 4,3 százalékkal emelkedtek. Ugyanakkor a versenyszférában a rendszeres keresetek jelentősen emelkedtek, amit az év elején hatályba lépő kormányzati intézkedések (minimálbérek és garantált bérminimum emelése) okoztak. Az alapfolyamatok azonosítását az év eleji jelentős adminisztratív béremelések miatt a szokásosnál nagyobb bizonytalanság övezi.

A KSH által közzétett munkaerő-felmérés adatai szerint 2011 negyedik negyedévében megállt a nemzetgazdaságban foglalkoztatottak létszámának emelkedése, ami a versenyszektor enyhe növekedésének és az állami alkalmazottak számának csökkenésének eredőjeként adódott. A munkanélküliek számában jelentős megugrás volt tapasztalható januárban, amit többek között az magyarázhat, hogy a januárban új szerkezetben újrainduló közmunkaprogramok feltöltése az idei évben is csak késéssel valósulhat meg. Az intézményi statisztika szerint a foglalkoztatás jelentős mértékben csökkent, amit főként módszertani okok magyaráznak, de a beérkező adat részben a gyenge konjunktúra hatását is tükrözhetette. A munkapiac változatlanul lazának tekinthető. Az alacsony munkakereslet és a csoportos létszámleépítések számottevő növekedése arra utal, hogy a munkanélküliségi ráta tartósan magas maradhat.

Pénzügyi piacok

A nemzetközi pénzügyi piacokon az előző kamatdöntés óta fennmaradt az óvatosan optimista piaci hangulat. A kockázati felárakban és kockázatos eszközök áralakulásában tapasztalt általános kedvező tendenciák mellett fontos fejlemény volt, hogy több, a kockázatvállalási hajlandóság szempontjából kiemelten figyelt mutató (S&P500 részvényindex, VIX index) is kulcsszinteket tört át és jelenleg is a Lehman-csőd óta nem tapasztalt szinteken mozog. A befektetői bizalom erősödése irányába hatott, hogy a rendezetlen görög államcsőd lehetősége kikerült a rövidtávú kockázatok közül: a kötvénycsere-program lebonyolítása problémamentes volt, az ennek nyomán aktiválódott CDS-ek elszámolása sem okozott piaci feszültségeket, és hivatalosan is megtörtént a második mentőcsomag jóváhagyása.

Az EKB második 3 éves LTRO-műveletének közvetlen piaci hatása az előzetes várakozásokkal összhangban lévő igénybevétel mellett mérsékelt maradt, viszont hosszabb távon mind az eurozónás bankközi piacok, mind a periféria szuverén kötvénypiacok konszolidálásának folytatódásában fontos szerepet tölt be az eszköz. Az Egyesült Államokban a makrogazdasági – főként a munkaerő-piaci – adatok kedvezően alakultak, ami ugyan csökkentette egy újabb mennyiségi lazítási program esélyét, viszont a konjunktúra-folyamatok javulása a pénzügyi piacokat is segítette. A globális folyamatok tekintetében legvalószínűbben a tartósan magas olajár irányába mutató kockázatok, illetve a kínai növekedési félelmek erősödése válhatnak ki negatív hatást a közeljövőben.

Összességében a globális befektetői környezet támogató maradt, ami a feltörekvő, így a magyar pénzügyi piaci folyamatokban is érezte hatását. A globális folyamatok által hajtott kedvező alaptendenciák mellett a hazai eszközárakra és kockázati megítélésre továbbra is az IMF/EU tárgyalásokkal kapcsolatos hírek hatnak a legjobban. Ebből a szempontból mindenképpen kedvezőtlennek értékelhető, hogy továbbra sincs konkrét időpont a tárgyalások megkezdésére vonatkozóan, és ennek nyomán a piaci szereplők többségi véleményében nemcsak a tárgyalások csúszása jelenik meg egyre erősebb kockázati tényezőként, hanem a megállapodás létrejötte is egyre inkább megkérdőjeleződik. Az ebből fakadó negatív országspecifikus hatás, a régiótól való leszakadás több mutatóban is észrevehető.

A kedvezőtlen egyedi hatás észrevehetően megjelenik a CDS-felár alakulásában. Az 5 éves magyar CDS abszolút értéke kismértékben emelkedett az időszakban (510-520 bázispont környékén alakult február végén, míg 530 bázispont felett az időszak zárásakor), ugyanakkor az európai feltörekvő országok kockázati megítélése a kedvező globális hangulat nyomán összességében érdemben javult. A hozzánk leginkább közeli kockázati felárral rendelkező országok nemfizetési biztosításának ára 30-40 bázisponttal csökkent. A régióhoz viszonyított különbség jelentősen emelkedett az elmúlt egy hónapban. Tehát az emelkedő CDS-felár a csökkenés irányába ható pozitív globális faktor és a felárat emelő országspecifikus tényező hatásának eredőjeként alakulhatott ki.

A kockázati megítélés szempontjából kiemelten fontos, hogy az 5 éves devizakötvényfelár az elmúlt hónap csökkenése ellenére is rendkívül magas szinteken, 720 bázispont környékén található, ami 8,1 százalék körüli nominális euro-hozamot jelent. A magyar felár a január eleje óta bekövetkezett markáns mérséklődés mellett is több száz bázisponttal magasabb szinten tartózkodik, mint a hasonló régiós mutatók.

A forint/euro árfolyam a legutóbbi kamatdöntés óta 288 és 298 között ingadozott, gyengüléssel és erősödéssel jellemzett időszakok váltották egymást, összességében a 293-294 körüli időszak végi forint/euro árfolyam mintegy fél százalékos gyengülést jelentett február végéhez képest. Régiós viszonylatban szintén alulteljesítő volt a hazai deviza, az időszak első felében tapasztalt leértékelődés során a forint árfolyam-alakulása elszakadt régiós társaitól, ami csak részben korrigálódott az utóbbi hetekben. Az erőteljesebb gyengülés összhangban van a hazai deviza nagyobb érzékenységgel, a kedvező periódusokban tapasztalt erősödés régiós mértékektől való elmaradása viszont a nagyobb érzékenységen túlmenően utal országspecifikus tényezőkre.

Az állampapír-piaci hosszú hozamok február végén tapasztalt csökkenése március első napjaiban megállt, és az utolsó napokban tapasztalt érdemi emelkedés nyomán a február végi szinteknél némileg magasabbra, 8,5-9 százalék közé kerültek az éven túli referencia-hozamok.

A piaci árakban a kamatemelési várakozások enyhe mérséklődése volt megfigyelhető az elmúlt egy hónapban. A BUBOR-alapkamat különbség a február végén megfigyelhető 40 bázispont körüli értékről 25 bázispont környékére csökkent. Az FRA-hozamok alapján pedig a piaci szereplők a jelenlegivel gyakorlatilag megegyező 3 hónapos BUBOR-hozamra számítanak 1-3 hónapos időhorizonton. Mindezek alapján a márciusi ülésre vonatkozóan a piacon beárazott kamatvárakozások becsléseként a 0 és 25 bázispont közti intervallum adható, a tartás nagyobb valószínűsége mellett.

A Reuters felmérése alapján a válaszadó elemzők csaknem egyöntetűen az irányadó kamat szinten tartására számítanak a márciusi döntésen, egyetlen elemző adott meg válaszként 25 bázispontos emelést. Az elemzők döntő többsége úgy értékeli, hogy a jelenlegi kamatszinten tetőzött az emelési ciklus, hárman jelezték, hogy a közeljövőben sor kerülhet még további szigorításra. Az elemzők középtávon lazább kamatkondíciókra számítanak: a 2012, illetve 2013 végére várt alapkamat mediánja 6,5, illetve 6 százalék lett.

A bankrendszer helyzete

Februárban is folytatódott a bankrendszer aktivitásának csökkenése a vállalati hiteleknel, amelyben a forint- és a devizahiteleknek egyaránt része volt, bár előbbi csak igen mérsékelten csökkent. A forint vállalati hitelek átlagos kamatában a korábbi stagnálás után hitelösszeztől függetlenül decemberhez hasonlóan januárban is emelkedést tapasztaltunk. A háztartási hitelállomány alakulásában még februárban is a végtörlesztések hatása volt a meghatározó. Az átlagos hitelköltség mutató januárban mind a forint lakáshitelek esetében, mind a forint szabadfelhasználású jelzáloghitelek esetében jelentősen emelkedett.

Februárban összességében a hét nagybank külföldi forrásállománya az előzetes adatokra alapuló becslésünk alapján csökkent, ami folytatódó és ismét erősödő mértékű kiáramlást jelent. Az év első két hónapjában nem követte korrekció a 2011 végén látott jelentős kiáramlást. 2010 végén is nagy forrás kiáramlást láttunk, amit a mostanival ellentétben korrekció követett januárban, vagyis a 2010 végi kiáramlás alapvetően egyfajta évvégi, átmeneti „mérlegszépítésnek” („window dressing”-nek) bizonyult. Ez arra utalhat, hogy a bankok a továbbiakban is visszafogják az aktivitásukat. A nettó swapállomány ugyancsak csökkent, részben az erősödő árfolyam, részben a csökkenő eszközállomány miatt. A csökkenés ellenére az állomány továbbra is magas.

A IV. negyedév folyamán tovább nőtt a nem teljesítő hitelek aránya a háztartási portfólión belül. Az értékvesztés eredményrontó hatása pedig ugrásszerűen nőtt. A romlást mindegyik esetben nagyrészt a végtörlesztés indokolta. A vállalati portfólión belül a 90 napnál nagyobb késétségben levő ügyfelek aránya várakozásainknak megfelelően nőtt. Valószínűleg részben a tovább romló gazdasági kilátások és a gyengülő árfolyam következményeként az értékvesztés eredményrontó hatása nőtt.

Az év végi tőkeemelések és a forint erősödése 2012 elején megerősítette a bankok tőkehelyzetét.

2. A TANÁCS HELYZETÉRTÉKELÉSE ÉS KAMATDÖNTÉSE

A Monetáris Tanács megítélése szerint idén a gazdaság lényegében stagnál, és csak 2013-ban indulhat meg a növekedés. A kibocsátás az elkövetkező időszakban elmarad a potenciális szintjétől. Az áfát és a jövedéki adót érintő intézkedések, valamint a 2011 második felében bekövetkezett olajáremelkedés és árfolyamgyengülés érdemben növelik a fogyasztóiár-indexet, hosszabb távon azonban a gyenge kereslet inflációt mérséklő hatása érvényesül. A Monetáris Tanács továbbra is fontosnak tartja azt, hogy a Kormány és az Európai Unió, illetve a Nemzetközi Valutaalap között minél előbb megegyezés szülessen, ami a finanszírozási kockázatok csökkentése mellett kedvezően befolyásolná a gazdasági és inflációs kilátásokat, növelné a monetáris politika mozgásterét.

A Tanácstagok többsége alapvetően egyetértett az MNB szakértői által készített márciusi inflációs jelentés makrogazdasági előrejelzéseinek alappályájával és kockázati forgatókönyveivel. Egyes tanácstagok arra hívták fel a figyelmet, hogy a gazdaság potenciális növekedése kedvezőtlen esetben - a beruházási és hitelezési aktivitás további számottevő visszaesése esetén - akár az előrejelzésnél alacsonyabb is lehet, ami a fenntarthatóság szempontjából kockázatot jelent. Többen ugyanakkor arra figyelmeztettek, hogy az előrejelzésben bemutatottnál nagyobbak lehetnek a felfelé mutató középtávú inflációs kockázatok, részben a nyersanyagárak tartós emelkedése miatt, részben pedig azért, mert a visszafogott makrokereslet dezinflációs hatása a becsültnél kisebb lehet Magyarországon. Egy tanácstag arra figyelmeztetett, hogy a nyersanyagárak emelkedésének importált infláción keresztül érvényesülő hatását egy kis nyitott gazdaságban csak korlátozott mértékben lehet ellensúlyozni. Egy másik tanácstag ehhez hozzáfűzte, hogy az importált infláció begyűrűzését különösen akkor nehéz megakadályozni, ha a kereskedelmi partnerországokban mérséklődik az inflációval szembeni monetáris politikai érzékenység. Elhangzott olyan vélemény is, hogy az olajárak a jövőben már csökkenhetnek, amennyiben valamilyen kedvezőtlen geopolitikai eseményre nem kerül sor.

Az inflációs kilátások értékelése során többen arra is figyelmeztettek, hogy az árstabilitás eléréséhez a gazdaságot fenntartható növekedési pályára szükséges állítani, ami biztonságosabbá teszi a hazai gazdaság finanszírozását, és ezáltal mérsékli a pénzügyi kitettségből és árfolyam-leértékelődésből származó áremelkedési veszélyt. Elhangzott olyan vélemény is, hogy a nyersanyagárak hatósági árakat jelentősen meghaladó növekedése 2013-ban felfelé mutató kockázatokat hordoz a fogyasztóiár-indexet illetően és a jövőbeli költségvetési intézkedések szintén a fogyasztói árak vártnál gyorsabb emelkedését okozhatják. Egyes tanácstagok kiemelték, hogy az inflációs statisztikák 2012. első két hónapjában kedvezőtlen meglepetést okoztak, és arra utaltak, hogy az inflációs várakozások erősödtek a gazdaságban. Ennek következtében megnőtt annak a veszélye, hogy a múltbeli és jövőbeli költségsokk a fogyasztói árakba gyorsabban és tartósabban átgyűrűznek. Elhangzott ugyanakkor olyan vélemény is, hogy az alulról jövő költségsokk érvényesülését korlátozhatják a laza munkaerő-piaci feltételek, a szigorodó hitelfelvételi kondíciók, a fajlagos munkaerőköltségekhez igazodó feldolgozóipari bérezés, valamint a fogyasztás várható visszaesése. Mindezek megakadályozhatják az anticipációs várakozásokon alapuló áremelések végrehajtását.

A Monetáris Tanács tagjai egyetértettek abban, hogy a javuló nemzetközi hangulat ellenére a hazai eszközök kockázati megítélése az utóbbi időszakban kismértékben romlott. Bár a forint árfolyama stabilan erős a korábbi időszakhoz képest, és a külföldiek aktivitása az állampapírpiacon növekedett, a hozamelvárások növekedtek mind a forint, mind a deviza államkötvények esetében. Egyes tanácstagok ismét figyelmeztettek arra, hogy a devizahitelesek érintő kormányzati intézkedések mérsékeltek a háztartások árfolyam-érzékenységét, azonban a nemzetgazdaság egészének árfolyamkitettsége nem csökkent, csak átrendeződött. Többen külön kiemelték, hogy az inflációs jelentésben szereplő gyenge árfolyampálya a tartósan magas volatilitás mellett továbbra is pénzügyi stabilitási kockázatokat hordozhat.

A tagok egyöntetű megítélése szerint a hazai kockázati megítélés nagyban függ az IMF/EU megállapodással kapcsolatos fejleményektől. A megállapodás létrejötté kedvező piaci hatásokat generálhat a jövőben, míg a tárgyalások halasztása finanszírozási kockázatot jelentene, és növelhetné a hazai eszközöktől elvárt kockázati prémiumot.

A Monetáris Tanács figyelemre méltónak tartja, hogy a Kormány strukturális intézkedéseket hozott a költségvetési hiány csökkentése érdekében. Mindez elengedhetetlen ahhoz, hogy a jelenlegi magas adósságszint csökkenjen. Ennek kapcsán egyes tanácstagok arra figyelmeztettek, hogy a jelenlegi adósságszint fölött már bekövetkezhet a potenciális növekedés trendjének csökkenése. Elhangzott olyan vélemény is, hogy a jelenleg várhatónál lényegesen gyorsabb potenciális növekedés mellett is költségvetési intézkedésekre van szükség az adósságszint mérsékléséhez. Mások arra hívták fel a figyelmet, hogy a Kormány elkötelezett a 3 százalékos költségvetési hiánycél teljesítésében, ami a pénzpiacokra is kedvező hatást gyakorolhat a jövőben.

A kamatpolitikai opciók vitája során a tanácstagok többsége egyetértett abban, hogy az inflációs jelentés alappályája az alapkamat tartását indokolja. Abban is konszenzus volt a tagok között, hogy az alternatív forgatókönyvek valós és releváns kockázatokat jelenítenek meg és rövid távon egyik forgatókönyv sem indokol kamatpolitikai eltérést az alappályától. A romló inflációs kilátások és a kedvezőtlen kockázati megítélés ugyanakkor fokozott monetáris politikai óvatosságot, és hónapokon keresztül következetes kamatpolitikát indokol. Többen arra is figyelmeztettek, hogy az elkövetkező hónap folyamatait jelentős bizonytalanság övezi, ami szintén kiváró monetáris politikát tesz szükségessé. Elhangzott ugyanakkor olyan érv is, hogy a kockázati megítélés és az inflációs kilátások romlására reagálva indokolt az alapkamat jelzésértékű emelése, ami elősegíthetné a hozamgörbe hosszú végének csökkenését és a finanszírozási feszültségek enyhülését a jelenlegi helyzetben. Továbbá egy ilyen lépés mérsékelheti az inflációs várakozásokat és ezáltal az átmeneti költségsokkok begyűrzésének veszélyét is, stabilizálhatja az forint árfolyampályáját, és csökkentheti a finanszírozási és pénzügyi stabilitási kockázatokat.

Egy tanácstag rámutatott, hogy a válság hatására több országban is a monetáris politikai döntéseket az árstabilitás mellett a kereslet simításának célja is vezeti, és néhány jegybank kamatcsökkentéseket is végrehajtott a visszaesés mérséklése érdekében, illetve évekre előre deklarálta az alacsony jegybanki kamatszintet. Más tanácstagok ennek kapcsán arra figyelmeztettek, hogy a monetáris politika a növekedésnek kizárólag a ciklikus komponensét tudja befolyásolni a kibocsátási rés szűkítésével vagy tágításával, ugyanakkor a potenciális növekedésre nem tud hatni a kamatpolitikával. Magyarországon jelenleg nem a ciklikus pozíció kezelése, hanem a növekedési potenciál jelent elsősorban gazdaságpolitikai kihívást, ezért a kamatkondíciók enyhítése nem ösztönözné a gazdasági növekedést, miközben inflációs veszélyeket hordozna. A potenciális növekedési problémákat elsősorban a kedvezőtlen beruházási, illetve hitelezési hajlandóság okozza, erre azonban a kamatpolitika nem képes hatni.

Az Elnök a vitát követően szavazásra bocsátotta a felmerült javaslatokat. Az alapkamat szinten tartását 5 tanácsstag támogatta, 1 tag a kamatszint 25 bázispontos emelésére szavazott, míg 1 tag a kamatszint 25 bázispontos csökkentését támogatta.

Szavazatok:

alapkamat 7,00 százalékos szinten tartása mellett:	5	Bártfai-Mager Andrea, Gerhardt Ferenc, Karvalits Ferenc, Kocziszky György, Simor András
alapkamat 7,25 százalékra történő emelése mellett:	1	Király Júlia
alapkamat 6,75 százalékra történő csökkentése mellett:	1	Cinkotai János

Jelen voltak:

Bártfai-Mager Andrea
Cinkotai János
Gerhardt Ferenc
Karvalits Ferenc
Király Júlia
Kocziszky György
Simor András

A Kormányt Nátrán Roland, a Nemzetgazdasági Minisztérium helyettes-államtitkára képviselte.

A Tanács következő kamat-meghatározó ülését 2012. április 24-én tartja, amelyről 2012. május 9-én 14 órakor tesz közzé rövidített jegyzőkönyvet.